

סניף "שמרו משפט" * ב"ד מיוחד לפקח על: הזמנות, עיקולים, סיוכים, הוצר ערכאות, פסקי דין, ונישין * ומגן לבע"ד שלא יקפחו מזכותם: לזכות הכ"ד, לזין גמור, ולמחיק דתני, ולמאן בבוררות, ובמוענים

בס"ד מענה לשאלת רבים: אם מותר לישא 'גרושה' שהתדיינה עם בעלה בעש"ג

א. כל גט מה שהבעל נותן לאשתו, לאחר שהוציאה ממנו ממון ורכושילדים בכח הערכאות בניגוד לדעת תוה"ק, [מה שע"פ הלכה מתירין לו בכה"ג לישא אחרת, ולעכב ממנה גט עד שתחזיר לו את שלו, ראה המקורות ב'מסירת מודעא' הרצ"פ (ד"ה והיות)], הוא בחזקת פסול ובטל מה"ת מדין 'מעושה', בהיות שידוע שהוא 'מוכרח' לגרשה תוך כדי להניח הגזילה בידה מייראתו מהשופט, וזהו אף אם השופט לא הזכיר כלל הענין של ה'גט', וכן אף אם הוכרח ל'התפטר' עמה טרם גמר דינם, לוותר לה משלו ב'דיווארס' עגרימענט', מייראתו שלא תגזול ממנו יותר מזה בכח ה'חוק'. בהיות שהבעל הנתון תחת יד עכו"ם יודע: שאם יעמוד על זכותו שע"פ תוה"ק: למאן מלגרשה עד שתחזיר לו את שלו, אז יענישו השופט ב'קנסות' וב'מאסר' בהתאם לחוק ה'גט' לאא' וכידוע, וממילא הו"ל 'עישוי עכו"ם' גמור ב'אונס' ידוע, מה שפוסל הגט להלכה אף כשלא עשה 'מסירת מודעא' [ראה ה'מקורות' בה'מסירת מודעא' הרצ"פ (ד"ה והגם)], ואף במי שמותר לכופו לדינא [וכמבואר בשו"ע (סי' קל"ד, ס"ח)], וכש"כ במי שאסור לכופו, וק"ו כשהשופט איים עליו להענישו אם לא יגרשנה בעוד שהגזילה בידה, ואעכו"כ כשעשה ה'מסירת מודעא' (הרצ"פ).

ב. ואף כשהבעל אינו מערער בפובמי לאחר הגט לומר: שנתן הגט מחמת אונס יראתו מהשופט, [וכן כשאינו מפרסם ה'מסירת מודעא' שעשה], מ"מ הגט פסול ובטל, מכיון שידוע שאם יאמר שום דבר מה שיעכב נישואיה ע"פ הלכה, אז יענישו השופט כשתודיע לו זאת וכנ"ל (אות א'), א"כ הרי הלכה ברורה היא: דכל עוד 'שלא תש כח המאנס' הו"ל הגט 'מעושה', [עי' מהרי"ק (סי' ס"ג), רב"א (סי' ט"ו), מהריט"ץ (ישנות סי' מ')], מה דבזה נכלל: גם ה'אונס' שלא יערער על הגט, דהכל הוא 'אונס' אחד, [וכמש"כ דברי מרדכי (גדולת מרדכי סי' ט"ז), דף קמ"ו ד"ה עוד כתבת וא"ת], וע"ע רבינו בחיי (בראשית כ', ב') מש"כ בשם ר"ת, וכ"כ ברית יעקב (סי' ס', ד"ה גס)], ומלבד שמוכן: שמטעם זה הם יראים לערער על הגט, הרי אומרים כן להדיא בצנעה וכידוע.

ג. וא"כ פשוט, דמכח ל"ת דלפנ"ע, רובץ איסור חמור על 'מסדרי גיטין': שלא לסדר גט לזוג אחר שהתדיינו בעש"ג, עד שיבררו אצל הבעל [המאויים] שלא קיפחתו משלו בעש"ג, וכ"כ רדב"ז (ח"ו סי' ב"א צ"ה), [ויזהרו שלא לומר לה: שבעלה ממאן מלגרשה מחמת ה'גזילה', דהר"ז ישמש כבסיס 'למסור' עליו להשופט שיענישו על כך, רק יאמרו לה: דמה שהתדיינה עם בעלה על עניני ממונות בעש"ג, זה מטיל 'שאלות' על כשרות הגט, ולכן א"א לסדר הגט, ומוזה תבין: שלא תקבל גט כשר עד שתחזיר לו הגזילה].

ד. כבר יצא כרוז (כסלו תשנ"ג) מ'התאחדות הרבנים' [בשם הנשיא האדמו"ר מסאטמאר]: שאסור לסדר גט לזוג שהתדיינו בעש"ג, טרם שיבררו דליכא חשש 'כפיה' [ראה פנקס ב"ד (מס' 1096)], אלא שיש מסדרי גיטין קלים המתעלמים מזה מפני הרווחת 'שכר הגט', והמצדקי שהמציאו לצוות להבעל שיאמר: שחלות הגט אינה תלויה בהסכסוך ד'ממונא' שביניהם, הוא בורות, כי 'לחש' זה אינו מועיל כלום וכנדרפסק בשו"ע (סי' קל"ד, ס"ו): ד'ביטול מודעות מאונס' אינו מועיל. מה יענו ביום הדין כשיתבעו מהם, דמשום בצע כסף הפקירו 'אשת איש' שלא כדן, [עי' מש"כ ר"ת (ספה"י, סוס"י ע"ז): דהוי כבא על א"א], דאף האמתלא העלוב: ד'עגונה'.. ל"ש כאן, דהרי המדובר מבעלים שלולא ה'גזילה' היו מוכנים לגרש בלי עיכוב. ולהלכה חייבים להפסיד כל ממונם [וכ"ש פחות מזה], שלא לעבור על ל"ת דלפנ"ע [עי' רמ"א (או"ח, סי' תרנ"ו), ואף אם תוכל לקבל גט אצל ב"ד אחר יש לפנ"ע, עי' משל"מ (מלוה פ"ד, ה"ב), שד"ח (ו' כלל כ"ו, אות ט'), פת"ש (יו"ד סי' ק"ס, סק"א), מחנ"ח (תניינא, או"ח סי' ט')].

ה. לכן כל מי שירא וחרד לדבר ה', שרוצה להשתמר מן האיסור החמור והנורא ד'אשת איש', ודואג על טהרת דורותיו שלא לפוסלם ח"ו ב'ממונות' הנמשך עד סוף כל הדורות, יזהר שלא לישא 'גרושה' שהתדיינה עם בעלה בעש"ג, דגיטתה הם בחזקת פסול, ע"י שמפסידות שם לבעליהן בניגוד לתוה"ק [דהא רק מטעם זה הולכת שם], ואף אם הבעל משיב לשואל ש'גרשה מרצונו', לא מהני, כיון דלא תש כח המאנס ממנו וכנ"ל (אות ב'), [וכש"כ לאחר שנישאת שאינו עוד 'בידו' אינו נאמן, עי' בת דינא (סי' י"א, אות ט"ז)]. ואף אם יחליט אח"כ לוותר לה מה שגזלה ממנו, לא יועיל כלום להכשיר הגט למפרע, דה'רצון' צריך להיות בשעת נתינת הגט. ומטעם זה אסור ל'סדר קידושין' לאשה שהיתה עם בעלה בעש"ג, ויתכן דאף חמור מ'לסדר לה גט', ועכ"פ אינו קל ממנה, ופשוט דל"ש להקל בזה להבא משום חשש 'לעז' על לשעבר [עי' ד"ח (או"ח ח"א, סי' כ"ד. ויו"ד ח"ב, סי' ק"א)], ה"י.

וה' יגדור פרצותינו, באעה"ח בשם שאר חברי הבר"צ, ה' לס' 'ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם' כ"ז שבט תשע"ג מאנסי ניו.

אברהם שמואל יהודה געשטעטנער
ראב"ד דבר"צ סניף "שמרו משפט"

סניף "שמרו משפט" * ב"ד מיוחד לפקח על: הזמנות, עיקולים, סיוכים, היתרי ערכאות, פסקי דין, וניטין * ומגן לבעלי דין שלא יקופחו מזכותם: לחדות הדין, ודין גמור, ולמחיק דתני, ולמאן בבוררות, ובמסגרת

קיצור דין 'היתר נישואין' למי שאשתו 'הפסיד' או 'גזלה' 'ממונו' או 'ילדיו' שלא כדין בכח עש"ג

עש"ג... וכל דאנתו הוא רק: שלא להתיר לבעליהן העשוקים לישא אחרת, ולמנוע מהם גיטין עד שיחזרו להם ה'גזילה', ומרעיש: היתכן להתיר להבעל לישא אחרת בעוד שהאשה רוצית בגט' [רק ב'יחד עם הגזילה'...]. ומכחיש השמש בצהרים ומשקר חוזר ושוב: ד'שום פוסק [פרט להנמק שורק הנ"ל (שס, מקור י"ד)] לא התיר כזאת, וייעזר מדמיונו הכוב אוקמתות מנוחכים בדברי החת"ם ומחש"ס הנ"ל (אומ א', מקורות: מ', וט"ו), תוך כדי שמעצם את עיניו מדברי שאר פוסקים הנ"ל (אומ ז') [ל"ב במספר], למרות דליכא אף 'חולק' אחד עליהם. ובעוד שמצד אחד מעמיד פני 'מחמיר בתקנת חרד'ג', [בניגוד מה דקי"מ]: ד'הלכה כדברי המקול בחרד'ג', לא איכפת לו להתעלם כליל מאידך גיסא, מהחורבא הנורא ד'גט מעושה' ואיסור 'אשת איש' אליבא דכו"ע, כתוצאה מגזילת הנשים רכוש בעליהן בכח עש"ג, שאינו מוכיר זאת אף ברמז קל, [וכבר הכה קצת על קרקדו במשנה"ל (מ"ז) ס' פ"ה, אומ ד']... וזיכר בעליל שמשמש בלשון האגר"מ הנ"ל (אומ ז') הגם שלא מוכירו, תוך שמתעלם ממה שדבריו הם היפך כל הפוסקים, ושע"פ 'כללי הוראה' אין הלכה כמותו בזה וכו"ל. וראה פנקס ב"ד (ריסוס אלף י"ג) צילום מ'היתר נישואין' מחמת שהאשה קיפחתו משל, מה שחתמו עליה י"ח מגדולי דור העבר. ופשוט, שדברי המ"צ בטלים ומבוטלים נגד כל הנך ארייותא, שלא נמצא עליהם שום חולק כלל].

ד. בכח"ג כשגזלה מבעלה, ומתירין לו לישא אחרת ולעכב ממנה גט עד שתחזיר הגזילה וכו"ל (אומ ז'), לא חייבו אף אחד מן הפוסקים הנ"ל (שס) את הבעל 'להשליש לה גט'. [דכיון שטרם שהיא מחזרת לו הגזילה, עדיין אינו מסכים לגרשה, הרי יש חשש 'מעושה' אם יחייבוה ב'השלשת גט']. ויעי' משנה"ל (מ"ד, ס' ק"ח) שהביא העתק מ'מעשה רב' איך שגדולי דור העבר הוציאו בכח"ג 'היתר נישואין' להבעל בלי 'השלשת גט' כלל, [וכן פסק (שס, מ"ד ס' ז'), ע"ש].

ה. אפילו כגונא כשהבעל מסכים [לפנים משוה"ד] 'להשליש לה גט' אף בכח"ג, מ"מ פשוט ד'הבעל' הוא ה'קובע' הבלעדי: ביד 'מו' שיהא מונח ה'גט המושלש'. ואם ב"ד חייבו אותו להניח ביד מי שאינו רוצה בו, מחמת שאינו נותן בו אימון שלא יתנה לה טרם שתחזיר לו ה'גזילה', אם אכן נתנה לה טרם כן, אפילו אם עשה כן ע"פ 'הוראת ב"ד', הגט פסול ובטל לכו"ע מדין 'מעושה' ו'מוטעה' [שינוי מודעת הבעל]. ואפילו אם אמר בעת 'השלשת הגט' נוסח ה'הרשאה' הרגיל, וגם השיב כמה פעמים על שאלת המסדר: שעושה הכל 'מרצונו הטוב', מ"מ הגט פסול ובטל, דהרי הלכה פסוקה הוא בשו"ע (ס' קל"ד, ס"ו): ד'ביטול מודעות' שמתוך 'אונס', לא מהני כלום, והגט פסול, ע"ש.

ו. כל המרעישים [כולל: 'רבנים' ו'עסקנים' וכו'] שלא כדת נגד 'היתר נישואין' המוצדק להלכה וכבנ"ד, ידעו שאם עלה בידם למנועו מלישא אחרת, [או להפרישו מן השניה], או שבעקבות הלחצים נאלץ ליתן גט [מעושה] להראשונה בעוד שה'גזילה' תחת ידה. דהם מכשילים את האשה ואת בעלה השני באיסור החמור ד'אשת איש', ובניה מן השני הם 'ממזרים' גמורים עד סוף כל הדורות, דהוי בגדר 'מעוות לא יוכל לתקון'. וכבר חרץ ר"ת (ספ"ה) מלך המסופים, סו"ס ע"ו) דינם של 'לוחצים' הללו: שהם עתידים ליתן את הדין כ'כא על אשת איש' ממש, אוי להם מיום הדין ואוי להם מיום התוכחה, ה"י.

א. אשה שגזלה מבעלה [בכח עש"ג] רכוש, ילדים, וה"ה כש'ביישתו בפומבי', או שהטילה עליו בכח עש"ג 'חייבו תשלומי ממון'] שאינו חייב ע"פ תורה, [וכש"כ כשמרחף עליו 'פחד מאסר' כשלא ישלם]. הסכמת כל הפוסקים כולם פה אחד: דמתירין לו לישא אחרת, ולעכב ממנה גט [אפילו כשאינו רוצה בה] ואפילו כשאין לה דין 'מורדת', עד שתחזיר לו את שלו [ועד שתשלם לו הזיקין]. ואלו הן: [א] רי"ף (כמוזות ע"ט ע"ב, רמז ש"ג), [ב] רי"ד (שס), [ג] ריא"י, מובא [ד] בשלטי הגיבורים (שס, אומ ז'), ונפסק להלכה: [ה] במד"ר (ס' פ"ח), [ו] שו"ע (שס, סעיף ט'), [ז] ובר"מ (פאלק ס' פ"ח, אומ ט'), וקל"ר (שס, סק"ז): ד'מותר לעגנה עד שתשלם לו, ופשוט דמותר לישא אחרת, דאל"כ מאי הועילו בתקנתם. [ח] מהרי"ק (שורש כ"ט), [ט] מהר"ם מר"ב האחרון (ס' ו'), [י] חת"ס (מ"ה, ס' א'), [יא] מהר"א פ"ה (ס' מ"א), [יב] ב"ד דמונקאטש (שס), [יג] צ"צ (ס' רס"ז, אומיז: ה', וי"ד), [יד] שו"מ (קמא מ"ה, ס' ק"ה, וקע"ט), וס"ז, ס' קכ"ד), [טו] בעל בית יצחק (עמ"ס מגילה) [בתשובתו להנמק"ש דלהלן], [טז] מהרי"א"ן [בתשובתו להנמק"ש דלהלן], [יז] נמק"ש (ס' כ'), [יח] שבט סופר (ס' ז'), [יט] מהרש"ם (מ"ד, ס' קכ"ו), [כ] עמרת ישועה (ס' י"ג), [כא] בת דינא (ס' י"ה, אומ ז'), [כב] הגאון מפינסק (שס ס' י"ה, אומ ט"ו), בעל [כג] ערוה"ש (שס), [כד] מהרצ"ד (שס), [כה] מנחת הקומץ (ס' ק"ז), [כו] הגר"ג רימער (שס), [כז] פירוש רמזנים (דף כ"ט, וטללי אורות, סימך כ"ה, נידון ד'), ב"ד דמונקאטש: [כח] הגר"ר דוד שליסל (שס), [כט] הגר"ר ר"מ זאלצער (שס), [ל] הגר"מ ווייס (שס), [לא] הגר"ח סופר (שס), [לב] לב מבין (ס' ס"ז), [לג] משנה"ל (מ"ד, ס' רס"ה, ו'גט מעושה' ס' ז', דף כ"ו), [לד] תשובות והנהגות (מ"ד, ס' ע"ה), [לה] ויען דוד (מ"ה, ס' ו') וליכא שום חולק עליהם. ואפילו אם הבעל אמר ב'סדר הגט': ש'נותן הגט מרצונו הטוב', לא מהני כלום להכשירה, דהלכה פסוקה בשו"ע (ס' קל"ד, ס"ו) בלי חולק: ד'ביטול מודעות' בלי 'סילוק האונס' לא מהני כלום.

ב. מה שגרס באגר"מ (מ"ד, ס' ג') כאילו ש'אין מקום' להתיר לישא אחרת בשביל 'תביעה דממונא', על כרחך דמשמש כ'הוראה' שלא ראה דברי הפוסקים הנ"ל (אומ ז') [דהרי לא נחשד ח"ו להכחיש האמת]. וא"כ הרי כללא הוא: דאין הלכה כבתרא שכותב אחרת מדברי הקמאים, כשלא הזכיר דבריהם ולא דחה אותם בראיות וכמבואר במהרי"ק (שורש ז"ד, ענף א') וכ"פ רמ"א (מ"מ ס' כ"ה, ס"ז), [ואיחזו גופיה כתב כן באגר"מ (מ"ד, ס' קי"ח) כלפי הרעק"א: דמדלא הזכיר דברי הנודב"י אין הלכה כרעק"א ע"ש]. וכבר תמהו ודחו את דברי אגר"מ בקובץ תשובות [אלשיך, מ"ה ס' ק"פ, וס"ז, ס' ק"ו], ומשנה"ל (מ"ד, ס' י"ה), ותשובה"ג (מ"ה, ס' טשפ"ה, וס"ג, ס' טכ"ח), [מלבד דגם מדברי האגר"מ עצמו (מ"מ ס' ז'), יוצא להיפך מדבריו הנ"ל].

ובאמת דיש רגל"ד שדבריו נודייפו [וכן ידוע מגדולי תלמידיו דבכרך זה (א"ע מ"ד) שלטו ידי זרים] ולא כתבה הגאון מעולם, ואינשי דלא מעלי הכניסוה שם בזיוף, [ראה פנקס ב"ד (ריסוס כ"ג)]. אמנם, אף אם כתב כן [מה שז"א וכו"ל] ודאי פשוט: דע"פ 'כללי הוראה' אין הלכה כמותו ברבר זה, בהיותו 'חיד' ממש נגד 'כל הפוסקים', וכש"כ כשעכ"פ יוצא מדבריו: שלא ראה דברי כל הפוסקים שכתבו היפך דבריו וכו"ל. ג. [ודלא כסילופי המ"צ (מ"ג, ס' ג') שהתייצב עצמו מנגיעת פרנסתו לצידן של מרשיעות הללו שגזלו מבעליהן 'ממונם' ו'ילדיהם'] [בכח

מסירת מודעה למי שמוכרח לגרש אשתו בעוד ש'גזלה' ממנו רכוש או ילדים בכח עש"ג

[אין הבעל צריך לומר בפני העדים רק מה שהוא באותיות 'באלד' ו'נטוי' כזה, ויכול לדלג ה'מראה מקומות' ועל מה שבסוגריים. נוכחן שהעדים יחתמו בקולמס שעם דיו צבוע (אדום או ירוק וכדומה, ולא שחור), כדי שיהא ניכר שהוא הארגינאל']

בס"ד, הן בא לפנינו אנחנו עדים החתומים מטה, מו"ה _____ נ"י, ואמר לנו בזה הלשון: "הרינו מוסר מודעה בפניכם, שהיות שאשתי מרת _____ בת ר' _____ תבעה אותי בערכאות של גוים, להוציא ממני [ילדי ו] רכושי ע"פ דיניהם בניגוד דין תוה"ק, [וגם הלשינה ומסרה עלי] ונתנה אותי בידי לא אוכל קים, עד שהייתי מוכרח לוותר לה [ילדי ו] מרכושי בערך סך \$ _____ 000,00, כדי שתסכים להוציא תביעותיה עלי מעש"ג, דאם תשאר שם תפסידני עוד יותר, בנוסף הוצאת ה'קארט' עוד זמן רב מה שעולה הון רב. מלבד מה שכבר הפסידה אותי בהוצאות ה'קארט' עד עתה בערך סך \$ _____ 000,00, [ובנוסף לזה גזר השופט ב'קארט ארדער': ש'אני מוכרח ליתן גט', מלבד ה'קנס' שהטיל עלי בסך \$ _____ 00. לכל יום שאמונע מליתן לה גט].

והיות שיד עכו"ם עדיין תקיפה עלי ולא תש כח המאנס, לכן הריני מבטל בפניכם ב'מסירת מודעה' זו, כל מה שזויתרתי לה, וכל מה שאתן לה משלי לפי ה'הסכם' ו'דיווארס עגרימענט', שלא יהיה לה שום תוקף כלל, כי הנני מוכרח לזה מכח האונסים הנ"ל, אבל באמת אני מוחל ומוותר לה כלום, והכל הוא גזל גמור בידה. והגט שאתן לה הוא מ'אונס' גמור, כי אינני רוצה לגרשה בשום אופן כלל עם הפסידים הנ"ל. [וע"פ הסכמת כל הפוסקים בלי שום חולק: יש לי זכות לישא אחרת ולמנוע ממנה גט עד שתשלם לי הפסיד, כמש"כ: מהרי"ק (סי' כ"ט), חת"ס (ח"א, סי' א'), מהרא"פ (סי' מ"א), שואל ומשיב (קמא ח"א, סי' ק"א, וקע"ח. וח"ב, סי' קכ"ד), נטע שורק (סי' כ'), שבט סופר (סי' ל'), מהרש"ם (ח"ד, סי' קכ"ו), עטרת ישועה (סי' יג), בת דינא (סי' י"א - ט"ז), מנחת הקומץ (סי' ק"ב), פרדס רמונים (דף כ"ט, בהשתתפות הג"ר דוד שליסל), טללי אורות (אות ס"ז), משנה הלכות (חי"ד סי' רס"א. וחי"ז, סי' פ"ה, פ"ו)].

והגם שע"פ דעת כל הפוסקים, הרי גט הניתן מהאונס: דלהנצל מ'קנס' או מ'הפסד', היא בטילה מאיליה אף בלי מסירת מודעה, [כמו שכתבו: רשב"א (ח"ד סי' מ') הובא בב"י (אה"ע סי' קל"ד), מאירי (גיטין פ"ח ע"ב, ד"ה ועישוי), ריטב"א (קידושין נ' ע"א ד"ה והא), רא"ש (ב"ב פ"ג סי' נ"א), זכרון יהודה (סי' ע"ג), תשב"ץ (ח"א סי' א'), מהרי"ק (סי' ס"ג), מבי"ט (ח"ב סי' קל"ח), מהרשד"ם (סי' ס"ג), רב"א (ס' ט"ו), מהריק"ש (סי' קל"א), מהריט"ץ (ישנות סי' מ'). וחדשות סי' קע"ב), נאות דשא (סי' קס"ב), חמד"ש (סי' ה'), משכנ"י (סי' ל"ח), תועפות ראם (סי' ע"א), ברכת יוסף (סי' פ"ג), נחלת שמעון (סי' ל"ב), עמודי אור (סי' צ"ב), שו"מ (תניינא ח"ד, סי' קנ"ב), ד"ח (ח"א, סי' פ"ג), עונג יו"ט (סי' קס"ח), בית ישראל (סי' ע"ד), ברית יעקב (סי' נ"ט - ס"ד), ברכת רצה (סי' קי"ח, וקכ"ד), שארית יעקב (סי' ע"ז), מהרש"ם (ח"ד, סי' ט"ז), חזון איש (סי' ס"ט, סקכ"ג. וסי' צ"ט, סק"ד)]. וכש"כ בנ"ד שתבעה אותי בעש"ג, לגזול אותי בכח דיניהם, שהאונס גלוי לכל מן המסמכים, [וייתכן שמפחד העש"ג לא אוכל לפרסם 'מודעה' זו], הרי בכה"ג כו"ע מזדים: דגט הניתן תחת לחץ של יד עכו"ם, בטילה אף בלי מסירת מודעה, [כמש"כ: רשב"א (הנ"ל), רב"א (הנ"ל), מהריק"ש (הנ"ל) שיבת ציון (סי' צ"ו), באר יצחק (סוס"י י'), אזני יהושע (סי' ט"ו), מנחת יצחק (ח"ח, סי' קל"ו), משנה"ל (חי"ד, סי' קצ"ו. וחי"ז, סי' ע"ט - פ"א), שבט הלוי (ח"ה, סי' ר"י), תשוה"נ (ח"א סי' תשפ"א. וח"ג סי' תכ"ח)].

מ"מ ליתר שאת, הרינו 'מוסר מודעה' בפניכם: שהגט שאתן לה הוא בטל, כי אין רצוני לגרשה בשו"א בעוד שמפסדת אותי משלי, ולא אתן הגט הבטל רק מייראת השופט, ומהאונס [ים: דה'קנס', ו] ד'הצלת שאר נכסי' ו' [ילדי], והגם דגט זה בלא"ה בטילה מה"ת מדין 'מעושה', [אף ב'קנס עצמי' שע"י פשרנים, עי' נודב"ש (ח"א סי' ג', אות ג')] ובפרט כשנעשה ע"י עכו"ם וכבנ"ד, דבטילה גם בלי 'מסירת מודעה' אף במי שמוותר לכופו לגרש, [עי' רשב"א (הנ"ל), רב"א (הנ"ל), מהריק"ש (הנ"ל), מהריט"ץ (הנ"ל), גינת ורדים (הנ"ל), שיבת ציון (הנ"ל), עונג יו"ט (הנ"ל), אזני יהושע (הנ"ל)], מ"מ ליתר שאת הריני מבטל בפניכם הגט, כתיבתה ונתינתה, שלא יהיה להם שום תוקף כלל. ואף אם אבטל כל המודעות, עד סוף כל מודעי דמודעות, ובפיסול כל עדי מודעות ואונס, ואף אם אודה או אעיד על עצמי: שלא מסרתי מודעה, או שלא הייתי אונס, ואף אם אומר או אחתום: שכל הדברים שמסרתי, שגורמין כשיתקיימו אותן הדברים, לבטל הפשרה או הגט, הרי הן בטליון, ואף אם אחתום או שאומר: שאני נותן הגט ברצון למרות שגזלה ממנו, אז: שנתנת הגט אינה תלויה בסכסוכי ממונא וילדים שבינינו, וכל מה שהפה יכול לדבר לגרע כח מסירת מודעה זו, הכל יהיה בטל כחרס הנשבר וכדבר שאין בו ממש, דאם לא אוציא כתב זה [ה'ארגינאל] בב"ד, ואקדענה ואתננה להם קרוע טרם מתן הגט, אות היא: שהמודעה בתוקפה והאונסים לא סרו, והרינו פוסל בזה כל עידי ביטול מודעה זו, והגט ינתן ע"ד הפוסקים שהיא בטילה ושמודעה זו יש לה תוקף ו'קים לי' כוונתיהו". כ"ז מסר לנו מו"ה _____ נ"י, ואנחנו עדים החתומים מטה 'הכרנו באונסו' [מהמסמכים שהכניסה בעש"ג], לכן קבלנוה ממנו וכתבנוה וחתמנוה, יום _____ לסדר _____, _____ לחודש _____, שנת תש" _____, לפ"ק פה _____ נ"י.

נאם _____ עד _____

נאם _____ עד _____